

PARTNER

Zo blijf je actief

VAN EEN

zo vind je werk

EXPAT?

Carine Bormans

Marie Geukens

LANNOO
CAMPUS

Inhoud

INLEIDING

7

DEEL 1 WAT WERK BETEKENT

14

De vijf aspecten

15

Alles heeft zijn tijd

17

Welk stuk taart blijft op je bord liggen?

18

Het salaris

20

Financiële en sociale zekerheden

31

Professionele vaardigheden

44

Sociaal leven en structuur

57

Identiteit

70

DEEL 2 ONZE VERHALEN

84

Keuzes tijdens dertig jaar binnen- en buitenland

85

Het verhaal van Carine

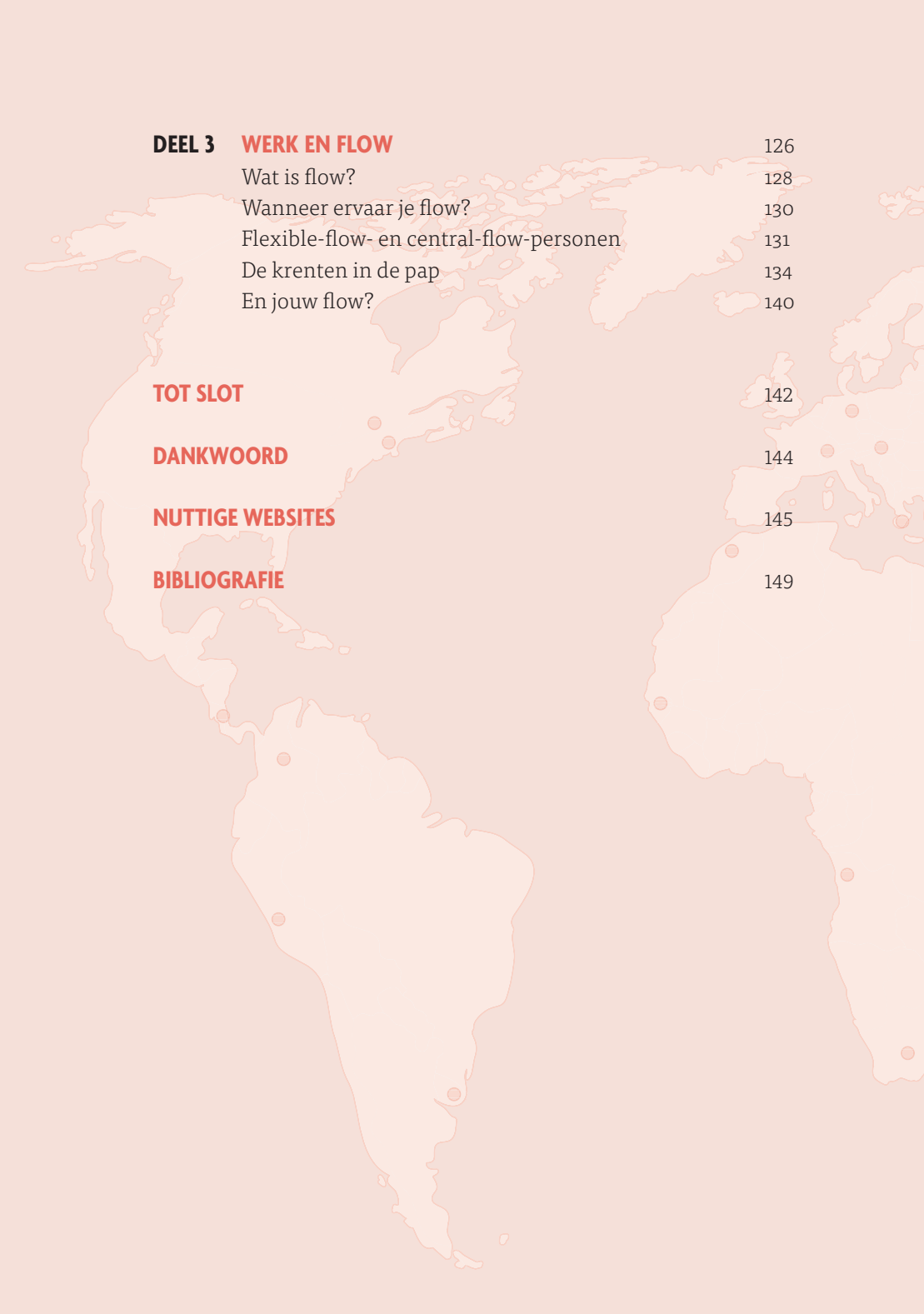
86

Het verhaal van Marie

105

Jouw verhaal

125

DEEL 3 WERK EN FLOW	126
Wat is flow?	128
Wanneer ervaar je flow?	130
Flexible-flow- en central-flow-personen	131
De krenten in de pap	134
En jouw flow?	140
TOT SLOT	142
DANKWOORD	144
NUTTIGE WEBSITES	145
BIBLIOGRAFIE	149

Inleiding

Het leven bestaat uit vele ochtenden

Malinees gezegde

Hoe zou het zijn om in een ander land te wonen en te werken? Weg van de dagelijkse sleur, het koude weer, vervelende bazen, de hectiek. Een nieuw leven in een ander land. Misschien niet voor altijd, maar toch voor even. Velen dromen erover en jij en je partner hebben misschien al stappen ondernomen en zochten een job in ontwikkelingssamenwerking, bij een multinational of in dienst van Buitenlandse Zaken. En dan komt de dag waarop je van je partner te horen krijgt: 'Ik kan vertrekken.' Dat is euforie en slikken tegelijk. Was die droom ondertussen al op de achtergrond geraakt nu jijzelf een leuke job hebt? Misschien volgt op het enthousiaste 'Ben blij voor jou!' al snel de paniek: 'Shoot, wat ga ik daar doen?'

Voor jou, de partner van de expat, hebben we dit boek geschreven. Uit verhalen en rapporten blijkt immers hoe belangrijk het is om als een gelukkige partner het buitenlandse avontuur mee aan te gaan. Een carrière – en zo goed als iedereen heeft een job tegenwoordig – maakt in tijden van gendergelijkheid zeker deel uit van dat geluk. Dat leren we ook uit de *Relocating Partner Survey Report 2018* van NetExpat. Hr-managers geven daarin te verstaan dat de belangrijkste reden om een internationale opdracht te weigeren bij de partners ligt, die hun carrière niet willen opgeven. En als je het opsplitst in gender, is dat nog steeds vaker het geval voor mannelijke expat-partners. Amper een goede 10% van de expat-partners is man. In datzelfde rapport komt op de vraag: ‘Wat zijn de meest voorkomende redenen voor een mislukte buitenlandse opdracht?’ als nummer 1 met 71% ‘een ongelukkige, niet-geïntegreerde partner’ uit de bus. Het is dus cruciaal dat ook jij je goed in je vel voelt bij de expatriatie.

Samen beslissingen nemen over een internationaal leven staat vandaag buiten kijf. De partner is vaak even hoog geschoold als de expat: volgens hetzelfde NetExpat-onderzoek hebben 82% van de partners een bachelor, master of doctoraat, terwijl dat voor bijna 91% het geval is voor de recente lichte expats. Expats en hun partners zien elkaar als gelijken en met de beslissing dat een van beide een job aanvaardt in het buitenland, ervaren sommige expat-partners dat ze een tweederangsrol krijgen. Bovendien zijn er nog andere katten te geselen: er is de interculturele aanpassing, de verhuizing, de nieuwe school van de kinderen met een ander lesprogramma, de woning en de inrichting ervan, de werkvergunningen in het nieuwe land, de erkenning van de diploma's. Dat brengt best wat spanningen met zich mee, ook binnen het koppel. Allemaal aspecten van een verhuizing waarbij de meerwaarde van een meereizende partner voor de expat niet onderschat mag noch kan worden. Om je bij de uitdagingen van een expat-bestaan te helpen, vind je achteraan een lijst met boeken, in het Frans en het Engels. In Vlaanderen is er de uitstekende *Expatsgids voor wonen en werken in het buitenland* van Vlamingen in de Wereld,

waar je onder andere info vindt over consulaire aangelegenheden, bankzaken, belastingen en fiscaliteit of gezondheidszorg. Voor Nederland is er de *Expat & Partner Gids* van Global Connections, die ook in het Engels bestaat.

Maar dit no-nonsenseboek gaat over jobs, jobs, jobs. Het blijkt dé manier bij uitstek voor velen om zich geïntegreerd te voelen of voldoening te halen uit het leven. Logisch dus dat de expat-partner met een hoop vragen worstelt op het moment dat een vertrek reëel wordt. Wat als je hier stopt met werken? Kun je daar werken? Wat voor werk is dat dan? Welke impact heeft de verhuizing op je professionele ontwikkeling? Je weet misschien wel wat je wilt, maar je weet niet hoe je dat kunt bereiken. Je weet dat je wilt werken, maar hoe kom je tot de beslissing om die ene job wel of niet te aanvaarden? Hoe kun je die keuzes bewuster maken? Aan de hand van een taartmodel met vijf taartstukken helpt dit boek je stap voor stap om te kiezen voor een bepaalde jobinhoud die bij jou op dat moment in je leven past. Elk taartstuk vertegenwoordigt één aspect van wat een job betekent en afhankelijk van je levensfase zul je bepaalde aspecten belangrijker vinden of niet. Hoe en waarom werk zoeken in het buitenland wanneer je meegaat met je expat: dit boek helpt je helder te denken over deze kwestie.

Voorts is dit boek ook een goed instrument voor coaches, trainers en begeleiders van expats en hun partners. Elk hr-departement dat mensen uitstuurt naar het buitenland, zowel in de overheid als in de privésector, kan dit boek nuttig gebruiken. Expats en hun partners ondersteunen, kan op velerlei wijzen. De ene werknemer/partner is gebaat met een groepsessie, de andere heeft een individuele coach nodig, maar het kan ook met dit zelfhulpboek.

Het taartmodel is een concept van Carine Bormans. Zij reist als expat-partner al meer dan dertig jaar rond de wereld met haar echtgenoot-diplomaat. Als *family-officer* van Buitenlandse Zaken informeerde en begeleidde ze vele expat-families aan de hand van

dit eenvoudige model. Een model dat expats kan helpen in hun zoektocht naar evenwicht tussen expatriatie en carrière.

Marie Geukens ontdekte het model van Carine tijdens een van haar workshops en zag meteen de kracht ervan in. Al vlug staken ze de koppen bij elkaar. Met haar achtergrond als redactrice én zelf ook expat-partner werd Marie de juiste teamgenote om Carines ideeën in boekvorm te gieten. Beiden hebben ze in hun carrière ook heel wat expat-partners ontmoet. Sommigen onder hen zetten – bewust of onbewust – dit model om in realiteit. Dit boek getuigt ook over deze ervaringen. Vanwege de privacy zijn namen en locaties veranderd.

Wat wil jij?

Iedereen die een beroepskeuze moet maken, werkloos wordt, met pensioen gaat, ja zelfs migreert, kan baat hebben met dit model. Want dit model laat je anders naar werk kijken: de betekenis van werken krijgt hier telkens een verschillende invulling. Welke invulling jij geeft aan je werk, daar draait het om.

Toch staan in dit boek de partners van expats centraal. Volgens Van Dale is een expat (dit woord is vrouwelijk en mannelijk): ‘iemand die voor zijn werk *tijdelijk* in het buitenland woont’. Die persoon kan ook uit overtuiging of voor het avontuur een tijd in een ander land gaan wonen. Dat kunnen verschillende periodes in verschillende landen zijn, maar dat hoeft niet. De expat vertrekt wel met het idee om ooit terug te keren naar zijn vaderland.

Er is een grote maatschappelijke druk om als volwassene in de eenentwintigste eeuw financieel onafhankelijk te zijn. Vele expat-partners behouden dan ook graag een vorm van carrière tijdens de expatriatie.

De Franse expat-organisatie Expat Communication organiseerde een grote enquête onder partners-van. Alix Carnot, hoofd Expat Intelligence and International careers bij Expat Communications, verwerkte de resultaten in haar boek *Chéri(e) on s'expatri(e)!* Op de vraag: 'Is het onvermijdelijk dat een van de twee zijn/haar carrière opgeeft bij expatriatie?' antwoordde 40% van de koppels dat ze erin slaagden met twee te werken tijdens de expatriatie. Het kan dus, maar de weg is niet gemakkelijk. Andere opmerkelijke cijfers uit het boek duiden op stereotiepe genderongelijkheden: bij de expat-partners ouder dan vijftig zijn er maar 10% mannen. Dat verandert niet met de leeftijd, want bij de dertigjarigen is dat 11%. Expat-partners zijn voor 91% vrouwen, van wie 60% niet werkt tijdens de expatriatie. Het is hoofdzakelijk nog een vrouwenkwestie, maar we sluiten zeker geen mannen uit in dit boek.

Prioriteiten, heb je die?

Wanneer je voor een beslissing staat, kun je het model toepassen. De oefening verplicht je prioriteiten te stellen. Zo worden je keuzemogelijkheden duidelijker en kun je bewuster kiezen. Die keuzehangen niet alleen af van de tijd en de omgeving, maar ook van wat er op dat moment belangrijk is in je leven. Levensfasen veranderen ons. Een deel van je leven doorbrengen in een andere cultuur doet dat evenzeer. Zo wil 20% van de expat-partners niet werken: zij kiezen bewust om zich toe te leggen op de kinderen, wat meer tijd te nemen voor zichzelf of het gastland grondig te leren kennen. De anderen zoeken werk en geven daarvoor als voornaamste reden dat ze geen leemte in hun cv willen en hun competenties op peil willen houden.

De impact van werk op je leven

Sla je de Van Dale open, dan betekent ‘werken’ o.a. dit:

werken (werkte, heeft gewerkt)

- 1. bezig zijn, zijn krachten gebruiken: aan een roman werken;*
- 2. betaalde arbeid verrichten, een beroep uitoefenen: waar werk je?; werk ze! werk prettig!;*

Dit boek focust op de tweede omschrijving, namelijk dat je arbeid verricht en er geld voor krijgt. Als je werkt, komt dat met een aantal vanzelfsprekende aspecten. Zo heb je een salaris, een ziekteverzekering, pensioen, een werkplek met collega's, een status enzovoort. Voor veel mensen uit ontwikkelde landen is dat volkomen normaal. Je geniet van de zekerheid en het geeft structuur en veiligheid aan je leven.

Op het moment dat je stopt met werken, bijvoorbeeld omdat je naar het buitenland vertrekt, vallen die zekerheden weg. Dat is best beangstigend, ontwrichtend zelfs. Hoe ga je daarmee om? Kun je die structuur vervangen? En zo ja, hoe dan?

Hoe ziet dit boek eruit?

Het boek bevat drie grote delen. In het eerste deel leggen we de vijf aspecten van werken (of de vijf taartstukken) uit. Bij elk aspect horen gerichte vragen, waarop je voor jezelf en samen met je partner antwoorden moet vinden en waarvoor je eventueel bij experts kunt langsgaan. Om het nog concreter te maken, zijn er korte getuigenissen en verhalen van expats-partner toegevoegd. Zo komt de realiteit weer een stukje dichterbij.

In het tweede deel vertellen de auteurs hun persoonlijke verhaal, hoe zij dit model in hun expat-leven – soms nillens willens – hebben toegepast. Werken is voor beiden heel belangrijk maar de zeer verschillende persoonlijkheden hechten een totaal ander belang aan de aspecten van werk. Dat levert een breed beeld op van hindernissen en kansen, wanhoop en durf, toeval en bewuste keuzes.

En ten slotte is er het deel over flow. Net omdat voor beide auteurs werken een grote voldoening geeft in hun leven, werd dat hoofdstuk een must. Flow ervaar je wanneer je tijdens je activiteit de tijd en jezelf vergeet en je jezelf ook nog amuseert. Je gebruikt al je vaardigheden bij het uitvoeren ervan en je weet dat je de prestatie succesvol zult afronden. Het zijn 'optimale ervaringen' waardoor je een goed en aangenaam leven kunt leiden. Het werk biedt veel van dit soort momenten. Wat als die wegvallen omdat je je werk moet opgeven? Ook hier willen we het een en ander contextualiseren zodat je opnieuw je flow kunt ervaren.

Gaandeweg is het boek een pleidooi geworden om met open vizier en met nuchtere realiteitszin naar een buitenlandse ervaring te kijken. Het leven is immers meer dan werken alleen. Of ook, werken in een onverwachte omgeving, in andere landen of situaties is een verrijking voor het leven. Dit boek is bedoeld voor diegenen die nog aan het twijfelen zijn en voor de keuze staan of ze zullen meereizen als expat-partner, maar evengoed voor hen die al midden in de expat-ervaring beland zijn. Het kan gebeuren dat je, nadat je dit allemaal gelezen hebt en je je prioriteiten scherper ziet, beslist om niet mee te gaan. Dat is natuurlijk een even goede keuze. Maar we hopen vooral je te wapenen voor een succesvolle expat-ervaring – wij hebben alvast geen spijt van ons – soms avontuurlijk – expat-leven.

DEEL 1

Wat werk betekent

De vijf aspecten

Deze vijf aspecten van het actieve beroepsleven hebben een impact op je leven. Afhankelijk van de levensfase waarin je zit, is het ene aspect belangrijker dan het andere. Om de keuze te maken die bij jou past, is het essentieel om een juist inzicht te krijgen in al die aspecten en wat ze voor jou betekenen.

Salaris

Als je werkt als werknemer, krijg je een salaris. Dat is minstens het minimumsalaris, maar voor de meeste expat-partners is dat voor hun vertrek naar het buitenland een stuk hoger. Uit de enquête van Expat Communications, gepubliceerd in *Le livre blanc*, blijkt immers dat 72% van de expat-partners een masterdiploma op zak heeft. Van de werkende expat-partners in het buitenland is 54% overgekwalificeerd en hun potentieel blijft vaak onderbenut, schrijft ook expat-experte Stéphanie Talleux in *Conjoint d'expatrié, votre carrière continue*. Stop je met werken om naar het buitenland te vertrekken, dan word je financieel afhankelijk van de expat, tenzij je andere bronnen van inkomsten bezit of geërfd hebt.

Sociale en financiële zekerheden

Als je – zeker als werknemer – werkt, geniet je sociale zekerheid met daaraan verbonden welbepaalde rechten zoals opbouw van een pensioen, een invaliditeitsuitkering, werkloosheidsverzekering, ziekteverzekering. Het zijn rechten die in de loop van de twintigste eeuw zijn verworven en die door onder andere de arbeids- en pensioenwetgeving worden bepaald. Ze verschillen van land tot land, maar bieden een financieel en sociaal houvast en zijn ook belangrijk voor je gemoedsrust. Stop je met het opbouwen van die zekerheden, dan heeft dat gevolgen op termijn.

Het ontwikkelen van professionele vaardigheden

Als je werkt, ontwikkel je professionele vaardigheden. Het is een proces dat door je hele carrière loopt. Als je stopt met werken, stop je ook met het aanleren en verder ontwikkelen van specifieke vaardigheden verbonden aan je baan – niet alleen de nodige kennis en technologische bekwaamheid, maar ook teamspirit en samenwerken, onderhandelen of denken aan werkgerelateerde oplossingen of resultaten.

Sociale contacten en de nood aan structuur

Onze ouders, de school, naschoolse activiteiten zorgen voor een strakke tijdsindeling vanaf onze geboorte. Tijdens de studententijd wordt de structuur vaak opeens heel wat losser – wat niet voor iedereen een voordeel is. Maar op de arbeidsmarkt wringen we ons weer in het keurslijf van de 38-urenweek, tenminste voor het merendeel van de jobs. Valt je baan weg, dan valt ook die hele structuur in duigen en heb je plots een hoop vrije tijd. Vele mensen kunnen daar niet goed mee omgaan: jezelf structuur opleggen en je dag of week zelf invullen, is geen gemakkelijke opdracht.

Samen met die vaste werkstructuur komt ook het dagelijkse contact met de collega's. Het praatje 's ochtends bij de koffie, even binnenwippen bij een collega of samenwerken in teamverband. Die sociale contacten vormen een essentieel deel van ons leven. Stop je met werken, dan vallen die dag- en weekindeling én die sociale contacten weg.

Identiteit

Identiteit is misschien wel het moeilijkste aspect. Het houdt zoveel in. Als je aan mensen vraagt 'Wat doe je?', krijg je vaak als antwoord 'Ik ben + de naam van hun beroep'. En dat antwoord wordt sociaal ook verwacht. Personen met specifieke beroepen zoals dokter, journalist, tandarts, verpleegster, diplomaat of manager identificeren zich vaak eerst en vooral met hun beroep. Dat is niet voor iedereen zo. Maar als

je jezelf sterk identificeert met je beroep, weegt het stopzetten van het uitoefenen van die beroepsactiviteit zwaarder door.

Alles heeft zijn tijd

Elke beslissing draait om die ene vraag: wat motiveert je in een job? Waarom wil je die job? Of nog anders gezegd, welk aspect trekt jou het meeste aan?

Ben je van plan met je expat mee te gaan op buitenlands avontuur en wil je die vijf aspecten behouden, dan is je vertreksituatie moeilijker en zijn je keuzes beperkter. Afhankelijk van het beroep zal het voor sommigen zeker mogelijk zijn om alle aspecten ingevuld te krijgen tijdens een verblijf in het buitenland. Maar voor velen niet.

Toch doet zich meer werkgelegenheid in het buitenland voor dan je zou vermoeden. Het hangt ervan af wat jij uit dat werk wilt halen. Met een duidelijk inzicht in wat elk aspect voor jou betekent op een moment in je leven, kun je immers bewuster en juister kiezen voor een bepaalde job-opportunititeit.

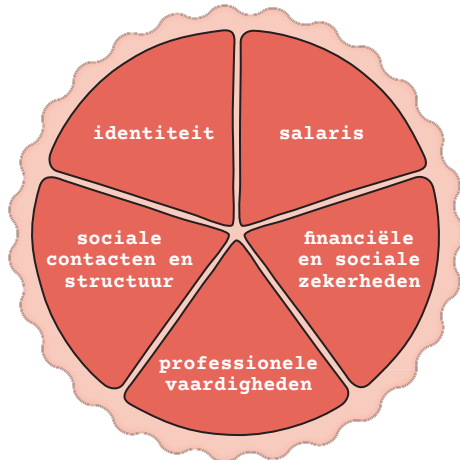
De belangrijkste vraag hierbij is: 'Wat motiveert je om te gaan werken?'

Zoals eerder al aangehaald, is volgens Alix Carnot de continuïteit in hun cv en het behouden van hun vaardigheden de belangrijkste drijfveer van expat-partners om buitenshuis te gaan werken. Vervolgens heeft 33% zin in een eigen project, 11% wenst de gebruikelijke levensstandaard aan te houden tijdens expatriatie en 8% heeft nood aan deelname in een collectief project. Ze gaat verder: 'Deze cijfers gaan over expat-partners die geen twee inkomens nodig hebben om te overleven tijdens expatriatie. Hun motivatie komt vooral voort uit de bezorgdheid om bij terugkeer opnieuw een baan te vinden en de nood aan een eigen project. Als dat zo is, is een lokale baan dan nog altijd de

beste manier om je inzetbaarheid te garanderen en je te ontplooien? In de voortdurend veranderende context van een cultuurshock aan het begin van de expatriatie zijn de motivaties vaak vaag en wisselend.' Maar volgens ons kun je de wisselende motivaties verminderen door vooraf bij jezelf na te gaan welk aspect van werk jij vandaag belangrijk vindt. Dat inzicht verwerf je met Carines taartmodel.

Welk stuk taart blijft op je bord liggen?

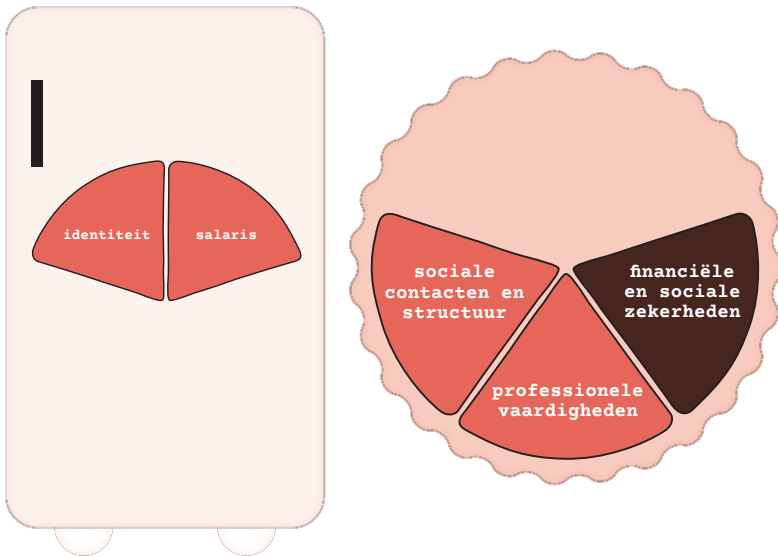
Elk aspect is evenwaardig aan elkaar. We zetten ze daarom in driehoeken, taartpunten, naast elkaar. Zo ontstaat een taart. Nu begint het inzicht verwerven. Telkens stel je je de vraag 'Welk taartstuk wil ik?' en maak je een keuze.

De taart en de vijf aspecten

De taartstukken die op de schaal blijven liggen, zijn belangrijk en die wil je behouden. Wat niet belangrijk is voor jou, leg je in de ijskast. De oefening verplicht je prioriteiten te stellen.

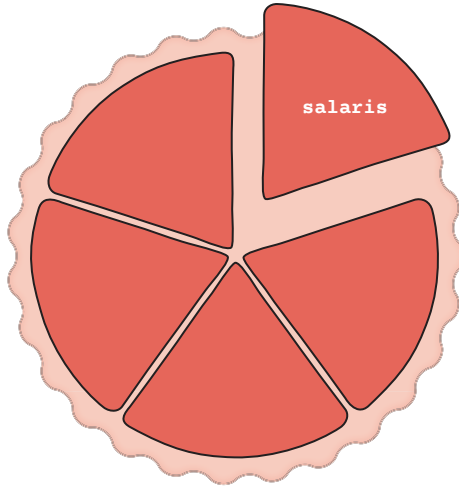
Een voorbeeld:

Het aspect dat je onderweg verwierf en belangrijk blijft, kleur je zwart. Het aspect dat je nastreeft, kleur je rood. Zo zie je waar jouw actieterrein ligt.

Het salaris

*Geld. Wil je dat verdienen?
'Ja', zegt Marie. 'Nee', zegt Carine.*

Uiteraard wil je betaald worden voor je werk. Geld dient in de eerste plaats om je rekeningen te betalen, maar het betekent ook waardering en erkenning. Grosso modo kun je dus de functie van een salaris in twee splitsen: als bron van inkomsten en van spaargeld enerzijds en als een maatschappelijke erkenning voor de geleverde prestaties anderzijds. Laten we hier even dieper op ingaan.

Uitgeven en sparen

Je werkt, en daarom krijg je een salaris of een andere vorm van vergoeding. In onze huidige maatschappij is het vanzelfsprekend dat man én vrouw een plaats hebben op de arbeidsvloer. Dat kan als werknemer, werkgever of zelfstandige. Dat kan ook van thuis uit. Tegenover een

prestatie staat een betaling. Dat geld gebruik je voor allerlei betalingen, om je leven leuker te maken of om te sparen. Als je vertrekt naar het buitenland, dan valt vaak je werk weg en ook je inkomsten – tenzij je andere bronnen van inkomsten hebt, zoals huurgelden. In het boek van Alix Carnot, *Chéri(e) on s'expatrie!* lezen we dat voor 61% van de expat-partners het verlies van financiële autonomie het moeilijkste is. Je wordt financieel afhankelijk van de persoon voor wie je werk opgeeft en dat kan al eens beginnen te knagen.

Hoe ga je daar als koppel mee om? Je bespreekt het best een aantal zaken nu de situatie verandert. Hebben jullie elk een eigen bankrekening of gaat alles op een gemeenschappelijke rekening? Blijft dat of niet? Delen jullie nu alles fiftyfifty of hebben jullie een andere verdeelsleutel? Vraag je geld voor je uitgaven? Ga je dat wekelijks doen of maandelijks? Hoe ga je om met het spaargeld? En wat bij terugkeer? Wat als je dan als partner niet meer kunt werken of een minder goed-betaalde job moet aannemen als gevolg van de onderbreking in je carrière?

Veel vragen om over na te denken én te bespreken, want een inkomen dat wegvalt, heeft een effect op het hele gezin. Uit de NetExpats-enquête van 2018 blijkt dat de meeste expat-partners hun inkomen als betekenisvol (56%) of zelfs essentieel (13%) achten voor het gezinsinkomen. 31% geeft hun inkomen aan als niet-relevant. Er is een verschil tussen korte en lange opdrachten in het buitenland. Het tweede gezinsinkomen speelt een belangrijkere rol als het gaat om een korte opdracht van bijvoorbeeld enkele maanden. Langere opdrachten gaan vaak gepaard met een attractiever financieel aanbod voor de expat, waardoor het tweede inkomen aan belang verliest. Als het over een permanente transfer gaat, dan wordt het tweede inkomen weer een must, volgens de enquête. En hoe jonger de werknemer, hoe belangrijker het tweede inkomen is: niet alleen is het loon van de expat nog niet zo heel erg hoog, maar er zijn ook nog geen reserves uit een dubbel inkomen opgebouwd.

Salaris als maatschappelijke erkenning voor de geleverde prestaties

Een chirurg verdient nu eenmaal meer dan een buschauffeur. Na hogere studies, met een bepaald beroep of verantwoordelijkheden, komt normaal gesproken een overeenkomstig loon. Meestal zul je een werk niet uitvoeren als daar geen betaling tegenover staat. Ook niet als de betaling onvoldoende is. Onze maatschappij erkent dat als je een bepaalde prestatie hebt geleverd, je recht hebt op een som geld. Dat is een belangrijke erkenning. Slechts heel uitzonderlijk zijn we bereid gratis te werken. Dat salaris bezorgt je ook een status, zowel in je eigen familie- en vriendenkring als in de ruimere leefwereld waarin je je begeeft.

Werken voor een lager loon wordt vaak als een onrecht en een statusverlies ervaren. Uit onderzoek blijkt dat onbetaald of onderbetaald werk voor veel expat-partners onaantrekkelijk is. Ze zetten het weg als 'gratis de lokale burgers steunen zonder goed genoeg te zijn om medewerker te worden, belastingen te betalen en onafhankelijkheid te verwerven'. Een bevinding die professor in de Sociale Wetenschappen aan de Universiteit van Singapore Yvonne McNulty neerschreef. De meeste expat-partners zoeken werk in het buitenland om zichzelf te ontplooien of om professionele vaardigheden te houden of te ontwikkelen. Dat zijn twee beweegredenen die niet expliciet om een salaris vragen. Het is wel belangrijk om afspraken met je partner te maken over hoe het inkomensverschil door een lager loon kan worden opgevangen.

Je kunt bijvoorbeeld door vrijwilligerswerk aan deze eisen voldoen. En ook al is dit geen pleidooi voor vrijwilligerswerk, het is misschien in jouw specifieke situatie een optie om tijdelijk onbetaald werk te doen, of te werken voor een lager salaris. Belangrijk is om het ruimere plaatje te bekijken en de mogelijkheid niet uit te sluiten.